

OBSAH

Předmluva	17
Úvod	18
Kapitola 1 – Podstata a pojetí tvořivosti	21
1 Podstata a pojetí tvořivosti	23
1.1 Definice a základní vymezení tvořivosti	23
1.1.1 Bodenové typologie, P-tvořivost a H-tvořivost	24
1.1.2 Amabilin složkový model jako definitoriální doplnění	26
1.2 Kritéria tvořivosti, jejich operacionalizace a příklady skórování	27
1.2.1 Wallachova a Koganové metodologická revize	27
1.2.2 Test vzdálených asociací jako komplementární nástroj	28
1.2.3 Konsenzuální hodnoticí technika, přičemž alternativní paradigma	29
1.2.4 Torranceovy longitudinální studie, prediktivní validita v perspektivě čtyřiceti let	30
1.3 Kreativní kontinuum, přičemž od mini-c k Big-C	33
1.4 Model čtyř P, osoba, proces, produkt a prostředí	35
1.4.1 Amabilin složkový model a interakcionistické rozšíření dimenze prostředí	36
1.5 Historický vývoj psychologického výzkumu tvořivosti	37
1.6 Terminologická precizace a operacionalizace klíčových kritérií	40
1.6.1 Vztah mezi pojmy kreativita a tvořivost v české terminologii	41
1.6.2 Operacionalizace novosti, přičemž absolutní versus relativní pojetí a Bodenova P-H dichotomie	41
1.6.3 Kritérium vhodnosti, jeho kulturní podmíněnost a cross-kulturní výzkum	42
Shrnutí kapitoly	45
Domácí úkol pro studenty	47
Literatura ke kapitole 1	48
Kapitola 2 – Psychoanalytické, humanistické a kognitivní teorie tvořivosti	50
2 Psychoanalytické, humanistické a kognitivní teorie tvořivosti	52

2.1 Psychoanalytický přístup k tvořivosti	52
2.1.1 Krisův model regrese ve službě ega, plná teorie a klinické aplikace	53
2.1.2 Jungův příspěvek, kolektivní nevědomí, archetypy a transcendentní funkce	55
2.1.3 Winnicottův přechodný prostor jako locus tvořivosti	58
2.2 Humanistický přístup k tvořivosti	60
2.2.1 Maslow, sebeaktualizace, bytostné prožívání a dvojí tvořivost	60
2.2.2 Rogers, psychologická bezpečnost, svoboda a vnitřní locus of evaluation	63
2.2.3 May, odvaha tvořit a existencialistická dimenze tvůrčího aktu	64
2.3 Kognitivní přístup k tvořivosti	66
2.3.1 Guilfordův model struktury intelektu a divergentní produkce	66
2.3.2 Mednickova asociativní teorie a Test vzdálených asociací	68
2.3.3 Wertheimer a gestaltistická teorie produktivního přestrukturování	70
2.3.4 Geneplore model, model generování a zkoumání, preinventivní struktury a jejich rozvíjení	71
2.4 Integrativní pohled, Csikszentmihalyiho systémový model	72
2.4.1 Sawyer, distribuovaná tvořivost jako rozšíření systémového modelu	74
2.5 Srovnávací přehled tří paradigmat	74
2.6 Metodologická a teoretická precizace	76
2.6.1 Freudovo pojetí umělecké fantazie a jeho meze	77
2.6.2 Humanistická psychologie, vzdělávací kontext a empirické zázemí	77
2.6.3 Guilfordův přínos a jeho kritika, přičemž jak s testy divergentní produkce pracovat	78
2.6.4 Neurobiologická evidence jako integrující rámec paradigmat	79
Shrnutí kapitoly	80
Literatura ke kapitole 2	81
Kapitola 3 – Emoce a motivace v tvořivosti	83
3 Emoce a motivace v tvořivosti	85
3.1 Vnitřní a vnější motivace v tvořivosti	85

3.1.1	Teorie sebeurčení, přičemž tři základní psychologické potřeby	86
3.1.2	Efekt nadbytečného ospravedlnění a podmínky pro zachování intrinsické motivace	87
3.2	Flow jako optimální stav tvůrčí aktivity	88
3.2.1	Devět dimenzí stavu flow	88
3.2.2	Neurobiologický základ stavu flow, přičemž hypofrontální hypotéza	89
3.2.3	Flow v různých profesích, přičemž doménová specifická podmínka	90
3.3	Dynamika emočních proměn v průběhu tvůrčího procesu	92
3.3.1	Fredricksonova teorie rozšiřování a budování jako teoretický základ	92
3.3.2	Fáze počáteční fascinace	93
3.3.3	Fáze inkubační frustrace	94
3.3.4	Fáze iluminační euforie	94
3.3.5	Fáze ověřovacího zklidnění	95
3.4	Emoční křivka tvůrčího projektu	96
3.5	Inkubace a nevědomé zpracování	97
3.5.1	Meta-analytické důkazy pro inkubační efekt	97
3.5.2	Mechanismy inkubačního efektu, přičemž přehled hypotéz	98
3.6	Sebehodnoticí dotazník pro identifikaci flow aktivit	99
3.7	Terminologická a metodologická precizace	101
3.7.1	Motivační klima a jeho vliv na tvůrčí výkon ve skupinách	101
3.7.2	Negativní emoce a jejich role v tvůrčím procesu, přičemž nuance výzkumu	102
3.7.3	Autonomie a kompetence jako podmínky intrinsické motivace v teorii sebeurčení	103
3.7.4	Emoční granularita jako prediktor tvůrčí resilience	104
	Shrnutí kapitoly	106
	Domácí úkol pro studenty	109
	Literatura ke kapitole 3	110
	Kapitola 4 – Percepce v tvořivosti	112
4	Percepce v tvořivosti	114

4.1	Perceptuální otevřenost a estetická citlivost	114
4.1.1	Otevřenost vůči zkušenosti a tvořivost, empirická evidence	115
4.1.2	Snížená latentní inhibice jako perceptuální mechanismus tvůrčí otevřenosti	117
4.1.3	Estetická citlivost a Maslowovo bytostné vnímání	119
4.2	Perceptuální klamy, nejednoznačné figury a restrukturace pole	120
4.2.1	Rubinova váza a figure-ground reversal	121
4.2.2	Neckerova kostka a prostorová restrukturace	122
4.2.3	Hermanova mřížka a laterální inhibice	122
4.2.4	Kanizsův trojúhelník a perceptuální closure	123
4.2.5	Efekt Einstellung, přičemž perceptuálně podmíněný blok tvůrčího myšlení	125
4.3	Kognitivní styly a tvořivost	126
4.3.1	Witkinova dimenze závislosti a nezávislosti na poli	127
4.3.2	Analytický versus holistický kognitivní styl, přičemž kulturní dimenze	128
4.3.3	Kognitivní flexibilita jako meta-kompetence	129
4.4	Pozornost v tvůrčím procesu	130
4.4.1	Soustředěná a difúzní pozornost, dva funkční režimy	130
4.4.2	Mindfulness a kultura pozornosti v tvůrčím kontextu	131
4.5	Synestézie a kreativní percepce	133
4.5.1	Neurobiologie synestézie a její vztah k tvůrčímu myšlení	133
4.5.2	Alexander Nikolajevič Skriabin, barvy tónin jako kompoziční princip	134
4.5.3	Wassily Kandinsky, přičemž barevnost zvuku jako základ abstraktního malířství	135
4.5.4	Vladimir Nabokov, barevné abecedy a citlivost ke zvukovým kvalitám jazyka	136
4.6	Terminologická a metodologická precizace	137
4.6.1	Berlyneho teorie estetické preference, přičemž kolizní proměnné a optimální komplexita	138
4.6.2	Vtělená kognice a tvůrčí percepce, přičemž tělo jako zdroj metafor	140
4.6.3	Perceptuální trénink v profesionálních kontextech	141

4.6.4 Doménová specifičnost a ekologická validita výzkumu tvůrčí percepce	142
Shrnutí kapitoly	145
Domácí úkol	147
Literatura ke kapitole 4	148
Kapitola 5 – Psychopatologie tvořivosti	150
5 Psychopatologie tvořivosti	152
5.1 Mýtus šíleného génia a empirická evidence, přičemž od biografií k registrovým studiím	152
5.1.1 Přehled klíčových epidemiologických studií	153
5.1.2 Metodologické limity výzkumu a nezbytná interpretační opatrnost	154
5.2 Etika romantizace a její měřitelné důsledky	155
5.3 Kreativní nekonformita versus patologická deviace, přičemž diagnostická kritéria	156
5.3.1 Charakteristiky kreativní nekonformity	156
5.3.2 Klinické varovné znaky patologické deviace	157
5.4 Bipolární porucha a tvůrčí výkon	159
5.4.1 Výzkumná základna, přičemž od klinických studií k registrovým datům	159
5.4.2 Hypomaniacké epizody a jejich tvůrčí parametry	160
5.4.3 Farmakologická léčba a tvůrčí výkon, přičemž klinicky relevantní dilema	161
5.5 Schizotypie, dezinhibice a hypotéza sdílené zranitelnosti	162
5.5.1 Neurobiologická hypotéza sdílené zranitelnosti	162
5.5.2 Nelson a Rawlings – schizotypie a flow	163
5.5.3 Evolucionistická perspektiva, přičemž schizotypie a mating advantage	163
5.6 Ochranná funkce tvůrčí aktivity pro psychické zdraví	164
5.6.1 Tvůrčí aktivita jako zpracování traumatu. Pennebakerův výzkum	164
5.6.2 Flow a psychologická odolnost	165
5.6.3 Tvůrčí aktivita jako tvorba smyslu	166
5.7 Terminologická a metodologická precizace	167

5.7.1 Afektivní poruchy a kreativní produkce.	
Jamisonin příspěvek a jeho limity	167
5.7.2 Psychologické zdraví a kreativita, přičemž humanistická alternativní perspektiva	168
5.7.3 Etické aspekty patografických studií historických osobností	169
Shrnutí kapitoly	171
Domácí úkol pro studenty	174
Literatura ke kapitole 5	175
Kapitola 6 – Tvůrčí myšlení	177
6 Tvůrčí myšlení	179
6.1 Divergentní a konvergentní myšlení, přičemž komplementární dimenze tvůrčího procesu	180
6.1.1 Hledání problémů jako primární tvůrčí akt	181
6.1.2 Hodnocení jako integrální součást divergentní produkce	182
6.2 Vhled a mechanismy Aha! momentu	183
6.2.1 Neurobiologické koreláty vhledu. Bowdenova a Jung-Beemanova studie	183
6.2.2 Teorie přestrukturování, přičemž constraint relaxation a reprezentační změna	185
6.2.3 Psychologické podmínky pro vhled	186
6.3 Analogické a metaforické myšlení	187
6.3.1 Gentnerova teorie strukturního mapování	188
6.3.2 Gordonova synektika a systematické využití analogie	189
6.3.3 Konceptuální prolínání. Fauconnier a Turner	190
6.4 Funkcionální fixace a její překonávání	191
6.4.1 Duncker a experimentální demonstrace funkcionální fixace	192
6.4.2 Strategie pro překonání funkcionální fixace	192
6.5 Techniky rozvoje tvůrčího myšlení	193
6.5.1 Brainstorming, přičemž pravidla, výzkum a production blocking efekt	194
6.5.2 Brainwriting a nominální skupinová technika jako empiricky nadřazené alternativy	195
6.5.3 De Bonova metoda šesti klobouků a laterální myšlení	196

6.5.4 SCAMPER, přičemž strukturovaný přístup ke kombinatorické generaci	198
6.6 Design Thinking, integrativní metodika v pěti fázích	199
6.6.1 Fáze empatie, pohled perspektivou uživatele	199
6.6.2 Fáze definice, přičemž přeformulování problému jako design challenge	200
6.6.3 Fáze ideace, prototypování a testování	200
6.7 Heuristická cvičební úloha, analogické myšlení v praxi	202
6.8 Metakognice a tvůrčí myšlení	203
6.8.1 Tři dimenze metakognitivní kompetence	203
6.8.2 Metakognitivní strategie pro jednotlivé fáze tvůrčího procesu	204
Shrnutí kapitoly	206
Domácí úkol pro studenty	209
Literatura ke kapitole 6	210
Kapitola 7 – Tvůrčí nadání a schopnosti	212
Tvůrčí nadání a schopnosti	214
7.1 Kognitivní struktura tvůrčích schopností. Guilfordův model struktury intelektu	215
7.1.1 Tři dimenze modelu a jejich vztah k tvořivosti	215
7.1.2 Buňky divergentní produkce jako základ měření kreativního potenciálu	216
7.1.3 Kritická reflexe modelu SOI	217
7.2 Intelligence a tvořivost, přičemž prahová teorie a její meta-analytická revize	218
7.2.1 Původní prahová hypotéza a její empirické zázemí	218
7.2.2 Kimové meta-analýza, empirická podpora a zpochybnění prahové hypotézy	219
7.2.3 Jaukův výzkum-diferenciace prahu pro fluenci a originalitu	219
7.2.4 Sternbergova investiční teorie tvořivosti	220
7.3 Gardnerova teorie mnohočetných inteligencí a doménová specifčnost tvůrčích schopností	223
7.3.1 Osm inteligencí a jejich vztah k tvůrčím schopnostem	223

7.3.2 Kritika teorie mnohočetných inteligencí a její pedagogická hodnota	224
7.3.3 Doménová specifčnost tvůrčího výkonu jako empirický nález	225
7.4 Twice exceptional děti, přičemž diagnostika a intervence v plné klinické hloubce	226
7.4.1 Asynchronní rozvoj jako klíčový diagnostický koncept a jeho klinické důsledky	226
7.4.2 Pět kroků pro identifikaci a rozvoj tvůrčího nadání u 2e dětí	227
7.5 Záměrná praxe a rozvoj tvůrčí excelence	230
7.5.1 Ericssonova definice záměrné praxe a původní empirická studie	230
7.5.2 Macnamarova meta-analýza, přičemž empirická revize	231
7.5.3 Syntéza, biologické predispozice, záměrná praxe a motivace jako trojice nezbytných podmínek	232
7.6 Genialita a záměrná praxe, přičemž debata o vrozené podstatě tvůrčí excelence	233
7.7 Rozvoj tvůrčích schopností v průběhu životního cyklu	234
7.7.1 Rané dětství, primární tvůrčí spontaneita a podmínky jejího rozvoje	234
7.7.2 Střední dětství a školní věk, přičemž kreativní poklesy a jejich psychologické příčiny	235
7.7.3 Adolescence, doménová identifikace a formování tvůrčí identity	235
7.7.4 Dospělost, přičemž záměrná praxe, expertíza a kulminace tvůrčích schopností	236
7.7.5 Pozdní dospělost a stáří, přičemž krystalizovaná tvůrčí zkušenost	237
7.8 Umělá inteligence jako partner v tvůrčím procesu, přičemž psychologická analýza	237
7.8.1 Trojice rolí AI ve tvůrčím procesu a jejich psychologický profil	238
7.8.2 Riziko kognitivní atrofie a princip use-it-or-lose-it	239
7.8.3 Etické a aplikační dimenze pro psychologickou praxi	239

Shrnutí kapitoly	241
Domácí úkol pro studenty	244
Literatura ke kapitole 7	245
Kapitola 8 – Osobnost a tvůrčí postoj	247
8 Osobnost a tvůrčí postoj	249
8.1 Osobnostní profil kreativního jedince, IPAR studie a meta-analytická evidence	250
8.1.1 Klíčové osobnostní rysy identifikované v IPAR studiích	250
8.1.2 Csikszentmihalyiho deset paradoxů tvořivé osobnosti	251
8.1.3 Feistova meta-analýza, přičemž kreativní vědci versus kreativní umělci	252
8.2 Otevřenost vůči zkušenosti a celý profil Velké pětky ve vztahu k tvořivosti	253
8.2.1 Otevřenost vůči zkušenosti, přičemž nejsilnější a nejkonzistentnější prediktor	254
8.2.2 Svědomitost, přičemž paradoxní vztah s doménovou specifičností	255
8.2.3 Neuroticismus, Extraverze a Přívětivost ve vztahu k tvořivosti	255
8.3 Tvůrčí postoj jako hodnotová a existenciální dispozice	256
8.3.1 Maslowovo bytostné prožívání jako základ tvůrčího postoje	257
8.3.2 Dweckův model přístupu k vlastním schopnostem jako základ tvůrčího postoje	257
8.3.3 Zvědavost jako dispoziční rys a její role v tvůrčím postoji	258
8.4 Resilience a psychologická odolnost ve vztahu k tvůrčímu selhání	259
8.4.1 Přístup orientovaný na růst jako primární zdroj tvůrčí resilience	260
8.4.2 Sociální opora tvůrčí komunity jako protektivní faktor	260
8.4.3 Konstruktivní zpracování kritiky jako rozvíjitelná kompetence	261
8.4.4 Smysl a záměr přesahující bezprostřední výkon	262
8.5 Podpora zdravé nonkonformity v psychologickém poradenství	262

8.5.1 Vnitřní locus of evaluation jako základ autonomie tvůrčího úsudku	263
8.5.2 Tolerance k sociálnímu nesouhlasu jako rozvíjitelná kompetence	263
8.5.3 Konstruktivní formulace nonkonformity a její sociální navigace	264
8.6 Kulturní specifika kreativní osobnosti	264
8.6.1 Hofstedeho kulturní dimenze a jejich relevance pro kreativitu	265
8.6.2 Japonské estetické koncepty jako alternativní tvůrčí hodnotová orientace	265
8.7 Narcismus, psychopatické rysy a tvůrčí výkon, přičemž komplexní a kontroverzní vztah	266
8.7.1 Grandiózní narcismus jako motivační zdroj tvůrčího sebeprosazení	267
8.7.2 Temná triáda a kreativita	267
8.8 Ego-integrace a tvůrčí dospělost. Loevingerova perspektiva	268
Shrnutí kapitoly	270
Domácí úkol pro studenty	273
Literatura ke kapitole 8	274
Kapitola 9 – Tvůrčí proces a tvůrčí rozvoj	276
9 Tvůrčí proces a tvůrčí rozvoj	278
9.1 Wallasův čtyřfázový model tvůrčího procesu	278
9.1.1 Fáze přípravy, vědomá a intenzivní práce s problémem	279
9.1.2 Fáze inkubace, nevědomé zpracování a jeho neurobiologické zázemí	280
9.1.3 Strategie pro efektivní inkubaci – empiricky podložený přehled	282
9.1.4 Fáze iluminace a ověření	284
9.2 Csikszentmihalyiho systémový model tvořivosti	286
9.2.1 Tři systémy, individuum, doména a pole	286
9.2.2 Mechanismus zpožděného uznání a retroaktivní redefinice vhodnosti	288
9.3 Tvůrčí rozvoj v dětství a adolescenci	289

9.3.1 Kognitivní vývoj a jeho vztah k tvůrčímu potenciálu. Piagetova perspektiva	289
9.3.2 Kreativní pokles v průběhu školní docházky	290
9.3.3 Adolescence, přičemž napětí mezi konformitou a originalitou	291
9.4 Tvořivost v dospělosti a stáří	292
9.4.1 Eriksonova generativita versus stagnace jako vývojový rámec pro tvořivost středního věku	293
9.4.2 Dynamika tvůrčí kariéry, přičemž od expanzivního k integrativnímu stylu	294
9.4.3 Tvořivost jako protektivní faktor vůči kognitivnímu úpadku	294
9.5 Tvůrčí kariéra jako psychologická trajektorie	295
9.5.1 Rané stadium tvůrčí kariéry, přičemž internalizace domény a hledání hlasu	296
9.5.2 Střední stadium tvůrčí kariéry, přičemž etablování a riziko rutinizace	297
9.5.3 Pozdní stadium tvůrčí kariéry, přičemž integrativní syntéza	297
9.6 Diferenciální diagnostika tvůrčího bloku a tvůrčí krize	298
9.6.1 Tvůrčí tíseň jako normální součást tvůrčího procesu	298
9.6.2 Tvůrčí blok jako klinicky relevantní stav	299
Shrnutí kapitoly	301
Úkoly pro studenty	303
Literatura ke kapitole 9	304
Kapitola 10 – Diagnostika tvořivosti	306
10 Psychologická diagnostika tvořivosti	308
10.1 Základní přístupy k diagnostice tvořivosti	309
10.1.1 Psychometrický přístup	309
10.1.2 Biografický přístup	310
10.1.3 Konsensuální hodnocení odborníků, přičemž metoda CAT	311
10.2 Torranceovy testy tvůrčího myšlení	312
10.2.1 Čtyři dimenze TTCT a jejich psychologická interpretace	313
10.2.2 Prediktivní validita TTCT a Torranceovy longitudinální studie	314
10.3 Validita a reliabilita testů tvořivosti	315

10.3.1 Reliabilita, test-retest stabilita, shoda hodnotitelů a vnitřní konzistence	316
10.3.2 Konstruktová a kriteriální validita	317
10.3.3 Metodologické limity, přičemž kulturní podmíněnost a evaluační úzkost	317
10.4 Varování před selekčním zneužíváním testů tvořivosti	318
10.5 Přehled dalších psychometrických nástrojů	319
10.5.1 Test tvůrčího myšlení kreslením. TCT-DP	320
10.5.2 Remote Associates Test. RAT	321
10.5.3 Dotazníky tvůrčí osobnosti a tvůrčího postoje	322
10.6 Alternativní diagnostické přístupy	323
10.6.1 Portfoliové hodnocení	323
10.6.2 Přirozené pozorování	324
10.6.3 Automatizovaná sémantická analýza jako nový přístup	325
10.7 Kreativita v organizačním kontextu, přičemž diagnostika a rozvoj	325
10.7.1 Diagnostika tvůrčího potenciálu a inovačního klimatu v organizaci	326
10.7.2 Efektivita rozvojových programů tvořivosti v organizacích	327
10.8 Historický vývoj diagnostiky tvořivosti a metodologické kontexty	328
10.8.1 Guilfordův průlomový projev a vznik pole	329
10.8.2 Kritická debata o vztahu divergentního myšlení a tvůrčích výkonů	329
10.8.3 Nové perspektivy, přičemž ekologicky validní diagnostika a neuropsychologické koreláty	330
10.9 Integrovaný diagnostický protokol pro komplexní posouzení tvůrčího potenciálu	331
10.10 Speciální populace, přičemž diagnostika tvořivosti u dětí, seniorů a klientů se specifickými potřebami	332
10.10.1 Diagnostika tvůrčích schopností u dětí a adolescentů	333
10.10.2 Diagnostika tvůrčích schopností u seniorů	333
10.10.3 Diagnostika tvořivosti u klientů se specifickými potřebami	334
Shrnutí kapitoly	336

Domácí úkol pro studenty	338
Literatura ke kapitole 10	339
Kapitola 11 – Využití tvořivosti v diagnostice a terapii	341
11 Využití tvořivosti v diagnostice a terapii	343
11.1 Arteterapie, přičemž teorie, praxe a etické podmínky	344
11.1.1 Orientace umění jako terapie, přičemž mechanismy a indikace	345
11.1.2 Orientace arteterapie jako psychoterapie, přičemž symbolická práce a její podmínky	346
11.1.3 Specifické arteterapeutické techniky a jejich aplikace	347
11.1.4 Etické podmínky arteterapeutické práce	347
11.2 Muzikoterapie, přičemž teorie, metody a empirická základna	348
11.2.1 Receptivní muzikoterapie, přičemž poslech jako terapeutický nástroj	349
11.2.2 Aktivní muzikoterapie, přičemž tvorba a improvizace jako terapeutický prostředek	350
11.2.3 Neurobiologické mechanismy terapeutického účinku hudby	351
11.3 Dramaterapie, přičemž terapeutická hodnota dramatické fikce	352
11.3.1 Dramatická distance jako klíčový terapeutický mechanismus	352
11.3.2 Psychodrama, přičemž systematické techniky a jejich terapeutická logika	353
11.3.3 Dramaterapie s dětmi, adolescenty a specifickými populacemi	354
11.4 Biblioterapie a narativní přístupy	354
11.4.1 Tři mechanismy terapeutického účinku biblioterapie	355
11.4.2 Výběr terapeuticky vhodných textů	356
11.4.3 Narativní psychoterapie. White a Epston	357
11.5 Projektivní techniky jako využití tvůrčích procesů v diagnostice	358
11.5.1 Výtvarné projektivní techniky, přičemž kresba jako diagnostický materiál	358
11.5.2 Rorschachova metoda a TAT	359

11.6 Multimodální přístupy, přičemž kombinování expresivních terapií	360
11.6.1 Kombinace hudby a výtvarné tvorby	361
11.6.2 Kombinace dramaterapie a expresivního psaní	361
11.6.3 Terapeuticky vedená multimodální sekvence pro komplexní témata	362
11.7 Kontraindikace expresivních terapií	363
11.7.1 Akutní psychotické stavy	363
11.7.2 Akutní disociativní symptomatika a posttraumatická dezorganizace	364
11.7.3 Těžká depresivní epizoda s psychomotorickým útlumem	365
11.7.4 Silný odpor vůči tvůrčímu vyjadřování a nízká psychologická diferenciací	365
11.8 Kazuistika, přičemž od tvůrčího bloku k terapeutickému vhledu	366
11.9 Šablona zápočtové práce, přičemž scénář tvůrčích hodin	368
Shrnutí kapitoly 11	370
Domácí úkol pro studenty	372
Literatura ke kapitole 11	373
Závěr – Tvořivost jako integrativní perspektiva v psychologii	375
Terminologický slovník	380
Doslov	401